

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

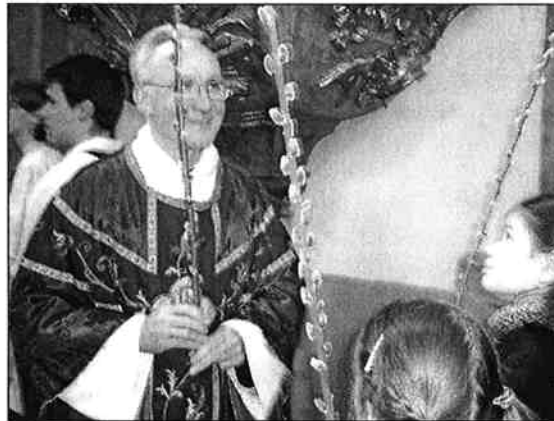
XI. évf. 5. szám

2006. MÁJUS

Húsvétra készültünk – húsvétot ünnepeltünk

A nagybőjt kegyelmi idejét felhasználva készültünk húsvét szent ünnepére. Megfogadtuk egyházunk imára buzdító felhívását, közösen imádkoztuk a zsolozsma reggeli imaóráját kedden és pénteken, az estit vasárnap. Keresztutat jártunk pénteki napokon a templomban, pontosabban egyegy (rendszerint ifjúsági) közösség tagjai jártak stációról stációra és olvastak fel elmélkedéseket, könyörgéseket, miközben a többiek a padból kísérték őket énekükkel és válaszaikkal. Az egyik hétvégére azonban három keresztút is esett: a március 31-i templomát másnap, szombaton a kiscelli, vasárnap pedig a Kecské-hegyi követte. Az előbbit András atya, az utóbbit – mely egy jelentős politikai rendezvénytől ütközött időben – Kemenes Gábor atya vezette. Öröndetes, hogy mindkét keresztúton közel negyvenen voltunk; míg a kiscellin kevés kivétellel az idősebb korosztály vett részt, a Kecské-hegyin a megjelentek felét fiatalok tették ki. Utolsó keresztútunkon, nagypénteken délután a templomban a hagyománynak megfelelően a képviselőtestület tagjai olvasták fel az elmélkedéseket, melyben a szenvedéstörténet mozzanataival a püspöki kar országimájának gondolatai ötvöződtek.

A lelki gyakorlatos beszédsorozatot virágvasárnap és az azt megelőző két napon Dr. Szuromi Szabolcs Anzelm premontrai atya tartotta, mindhárom nap zsúfolásig megtelt templomunk (ld. cikkünket a húsvéti számban). Jó alkalom volt ez a húsvéti szentgyónás elvégzésére is, melyet sokan fel is használtak. A hívek és András atya buzgósgát dicsérik, hogy a nagycsütörtök–nagypéntek–nagyszombat reggelre meghirdetett másfél órás gyónási időt jócskán túllépve éltünk a bűnbánat-bűnbocsánat szentségével.

A virágvasárnapi ünnepi szentmisével és barkás templomi körmenettel már a húsvéti ünnepkörbe léptünk. Gyerekek, szülők és nagyszülők egyaránt örömmel vonultak a ministránsok által kiosztott szép barkákkal Jézus jeruzsálemi bevonulására emlékezve. Nagycsütörtökre a templom már teljes ünnepi díszben várta az utolsó vacsorára emlékező szentmisét. A *Dicsőség* részénél felhangzó orgona- és csengőszó után visszafogott éneklés kísérte a liturgiát. A szentmise utáni oltárfosztást csendes szentségimádás, majd – Jézussal virrasztva – imaóra követte. Nagypénteken az énekkar imádságos előadásában hallhattuk a passiót. Megrázó élményt jelentett a hódolat a kereszt előtt, melyet a kórus éneke kísért. A szertartás után sokan csendben imádkoztak még a szent sírnál. Nagyszombaton reggel hét órától folyamatosan jöttek a hívek, hogy a sírban nyugvó Úr előtt imádkozzanak. Este a vigília

tűzszenteléssel kezdődött. A húsvéti örömeinek és az őszöveltségi olvasmányok elhangzása után a *Dicsőség* felhangzásakor újra megszólaltak a harangok, a csengők és az orgona, kifejezve a Krisztus feltámadásán érzett örömeinket. A homíliát követően került sor két katekumen keresztelésére és – ahogy ezt felnőtteknél szokás – bér-málására, majd hitünk megvallásaként mindannyian megújítottuk keresztségi fogadalmunkat. A szentmise végén rendőri és polgárori biztosítással a Szépvölgyi út–Ürömi út–Bécsi út útvonalon haladt a feltámadási körmenet, zászlókkal, gyertyákkal, tömjénfüsttel kísértük az Oltári-szentségben jelenlevő Urunkat. Húsvéti örömeink kifejezéséül húsvétvasárnap és az azt követő nyolc napon át énekeltük: *Ez az a nap, melyet az Úr rendelt nekünk, hogy örvendjünk és vigadjunk rajta!*

H. Z. E. és Sz. J.

Újlaki mozaik

Pontosan másfél évszázada, 1856. május 4-én új intézmény nyitotta meg kapuit templomunk tőzsomszédságában, a Bécsi út 36. számú telken. Az eseményről Eberling József plébános *De neo erecta schola parvulorum „Kinder Bewahr-Anstalt”* címmel számol be a *Historia Domus*-ban. Az intézmény, mely latin neve szerint 'kisgyermek iskolája', a német elnevezés szerint 'gyermekmegőrző intézet', 3-5 éves gyerekek számára létesült. Manapság sehol sem nyitnának óvodát május elején, és még kevésbé neveznék gyermekmegőrzőnek – az akkori helyzetet azonban ezek az adatok dokumentálják pontosan. Eberling plébános ugyanis megfigyelte, „hogy a szülők iskolaköteles gyermekeiket főleg azért fogják otthon, hogy kisebb testvéreikre felügyeljenek. Hogy tehát az iskolai mulasztások ezen legfőbb okát

megszüntesse és egyúttal a szülőket is felmentse – különösen a mezei munka idején – a kisgyermek gondviselésének terhe alól, megnyitotta ... az évi 130 forintért bérelt házban a »kisgyermek iskoláját«. Ennek fönntartásához a Budai Nőegylet évi 40 forinttal, a magisztrátus pedig évi 500 köteg tűzifával járult hozzá; a többi összeget önkéntes adományokból és havi 30, 20 és 10 krajcáros tandíjából teremtetten elő.” (Szokolay, 79) Doppler Antal tanító havi fizetése 20 forint, a gyerekeket gondozó nő pedig 8 forint volt. A megnyitón ünnepélyesen elénekelték a *Gott erhalte* császári himnuszt. *Benedictio divina sit semper super hac schola!*, isteni áldás legyen mindig ezen az iskolán, fejezi be beszámolóját *Josephus Eberling parochus* (*Historia Domus* II., 298.).

folytatás a 2. oldalon

folytatás az 1. oldalról 80 évvel ezelőtt, 1926. április 25-én leplezték le a templomunk Bécsi úti homlokfalába helyezett emléktáblát, amely egyházközségünk első világháborús hősi halottainak állít emléket. A táblát Wälder Gyula műépítész tervezte és Král Gyula kőfaragó készítette, részben saját költségen. A leplezés hatalmas ünnepség keretében zajlott le, melyről Andréka Károly részletesen beszámol a Szokolay-féle évkönyvben.

Az ünnepélyen megjelent a kormányzó úr ő főméltósága képviseletében Janky Kocsárd lovassági tábornok, a honvédség főparancsnoka, József kir. herceg, [a beteg] Csernoch János bíboros hercegprímás képviseletében Csiszarik János püspök, a kormány képviseletében Dr. Ripka Ferenc főpolgármester, a főváros képviseletében dr. Sipőcz Jenő polgármester – és még hosszan folytatódik a sor.

Az ünnepély délelőtt 10 órakor ünnepi szentmisével kezdődött, amelyet Csiszarik János püspök pontifikált nagy papi segédlettel. Mise alatt az egyházi ének és zenekar Mozárt D. dur miséjét adta elő Hány Ferenc karnagy vezényletével. Ugyanekkor a templom előtt felállított oltárnál Kátai Béla káplán tábort misét mondott az egybegyűlt híveknek. Egyszerre volt tehát szentmise a templom falain belül és kívül!

Az emlékművet Andréka Károly főkapitány-helyettesnek, az újlaki egyházközség díszelnökének üdvözlő beszéde után József főherceg avatta fel. Többek között az alábbiakat mondotta:

„Az újlaki hősök a harcterek mindegyikén dicsőn küzdve ontották vérüket és lették csendes sírjukat. Ma összegyűltünk emlékükhöz, hogy hódoljunk nekik azon ígérettel, hogy mindenkoron méltók akarunk lenni hozzájuk és példájukat követve, hazánkért áldozatra kész, önzetlen hazafiak leszünk.

Ne felejtjük el soha, hogy csak virágzó, erős hazában fog a magyar boldogulni, csak akkor fog a nyomor és a szenvedés megszűnni, ha a haza újra ép és egészséges lesz s a forradalmak pusztító parazsa végkép kialszik.

Testvéreim! Gondoljanak arra, hogy hazánk talpraállása mindnyájunktól függ. Hogyha egészséges egyetértés, kölcsönös bizalom és szeretet honol majd lelkeinkben, úgy mint hőseinkben volt, – amit olyan számtalanszor láttam, – akkor közel lesz a feltámadás órája s a jólét, megelégedettség fog beköltözni hazánkba és mindnyájunk otthonába. Akkor a hőseink is hálsán fognak odafönnről letekinteni, mert akkor nem szenvedtek, nem haltak hiába.”

Az emléktáblán 86 hősi halott neve szerepel. Szeretnénk megtudni, hány olyan újlaki van még közöttünk, aki felmenőjét vagy egyéb rokonát tiszteli az elesettek között. Az elsőt már meg is találtuk, rögtön a szerkesztőségben: Havasiné Zentai Edit anyai dédapja, Kitzinger József neve is ott szerepel a házáért haltak névsorában. Hogy az élőkre nézve azután mit jelentett a családfenntartó elvesztése, arról szomorú dolgokat őriz a családi emlékezet. Ha más elesettől is őriz valaki emléket, kérjük, értesítse a plébániát vagy szerkesztőségünket.

Szaszovszky József

Harmat László

Újlaki arcok

1983-ban születtem Budapesten, és azóta is itt élek családommal a II. kerületi Boróka utcában. Már születésemtől kezdve Újlakra jártunk, és ez így is maradt egészen máig.

Tanulmányaimat az újlaki általános iskolában kezdtem, majd 1992-ben az egész Harmat família kiköltözött Németországba (Böblingen) és kint töltöttünk két és fél évet. A kint töltött idő számomra meghatározó volt, ennek köszönhetem, hogy megtanultam németül, majd ezek után az angol sem jelentett nagy problémát. A gimnáziumi évek Szentendrén teltek, a Ferences Gimnáziumban. Hogy őszinte legyek, nem szerettem a ferenceseknél jelenlevő szigorú, a „csuhások” által diktált szigorú szabályokat. Sokat lázadoztam ellenük, és többször gondoltam arra, hogy máshová szeretnék járni. Nem gondoltam volna, de négy évvel az érettségi után ez teljesen megváltozott, most már hálás vagyok az ott töltött évekért, az értékrendért, amit átadtak, és a jó barátokért, akiket ott szereztem. Gimnázium után a Külkereskedelmi Főiskolát végeztem el, jelenleg pedig a Budapesti Corvinus Egyetem hallgatója vagyok.

Hat éves koromig nem jelentett sokat családunknak a vallás gyakorlása, eljárógattunk misére, de ebben ki is merült e tevékenységünk. Azonban ekkor születtek meg ikertestvéreim. Koraszülötként jöttek világra, végül öcsém elvesztette látását. Innentől egyre komolyabban vettük Istennel való kapcsolatunkat. Fokozatosan bekapcsolódtunk Újlak életébe, nővéremmel hittanra jártunk ide, és itt bérnalkoztunk.

Számomra a legfontosabb szál Újlakhoz az 1995-ben megalakult Hangya ifjúsági közösség lett, melynek a megalakulása óta igen lelkes tagja vagyok. Szerintem a legnagyobb ajándék egy fiatal számára az, ha egy ilyen közösségbe tartozhat. Itt hetente találkozhattam hozzám hasonló gondolkodású fiatalokkal, és egymást kölcsönösen meg tudtuk erősíteni hitben és szeretetben. Példát mutatva segítettük át egymást néha igen nehéz időkön. Sokat köszönhetek közösségvezetőinknek, elsősorban Sárosi Fecónak, és közösségtársaimnak, akiket legjobb barátaimnak tartok máig. Nagyon sokat köszönhetünk Újlaknak, mivel itt sokszor gyűlünk össze, és a beszélgetések néha éjszakába nyúlhatnak. Nem felejttem el, amikor egyszer György atya nyitott be hozzánk este 10 után és csak ennyit mondott: „Ti még itt?!” Miután közösségvezetőink lemorzsolódtak, magunk közül választottunk vezetőt. Most lassan már másfél éve én vagyok soron.

Mivel többen fontosnak tartjuk a közösségbe tartozást, a „Hangyákkal” elhatároztuk, hogy indítunk egy kisközösséget. Ennek a kisközösségnek én is az egyik vezetője vagyok. Most eleinte kéthetente vannak összejövetelek, de nemsokára hetes rendszerességgel fogunk „üzemelni”.

A legutóbbi képviselőtestületi választáson a testület tagjává választottak, és ennek megfelelően arra fogok törekedni, hogy megfeleljek a megválasztásnak és hasznára váljak az újlaki plébániának.

Megalakult az új képviselőtestület

A hívek és a plébános atya által választott, a bíboros érsek úr által jóváhagyott képviselőtestületi tagok alakuló ülését április 20-án, csütörtökön az esti szentmise és séntségimádás után tartottuk. Az alakuló ülés feladata volt A Magyarországi Egyházközségi Képviselőtestületek Szabályzata szerint megválasztani a tisztségviselőket.

A képviselőtestület (egyházi) elnöke a plébános. Az ülés elején András atya a szabályzatból idézve ismertette a titkos szavazással megválasztandó tisztségviselők feladatait, majd javaslatot tett a jelöltek személyére. Eszerint: a képviselőtestület rendes tagjainak maguk közül kell megválasztaniuk a világi elnököt, a jegyzőt, a pénztárost, a gazdasági gondnokot és felügyelőt és két számvizsgálót.

A világi elnök feladata: Az egyházmegyei központba küldött hivatalos beadványokat (költségvetés, zárszámadás, jegyzőkönyv) az egyházi elnök mellett aláírni. Neki kell a munkabizottságokat ellenőriznie és munkájukban segítenie, lelkesítenie. Az egyházközségi képviselőtestület világi elnöke az elnök mindenkori helyettese a testület ügyeiben. Kötelessége meghallgatni a hívek panaszait vagy kívánságait. A jegyző az ülések jegyzőkönyvét vezeti, aláírásával hitelesíti. A meghívók szétküldéséről gondoskodik. A pénztáros begyűjteti, majd könyvelői a pénztárnaplóban az egyházközségi hozzájárulást. A többi bevételt és kiadást is bizonylatok alapján könyvelői, illetve a pénzt bevételezi vagy kifizeti. Kifizetést csak a költségvetésben megállapított és jóváhagyott tételekre, illetve az egyházi elnök aláírásával ellátott kiutalásra fizethet ki. A gazdasági gondnok évente köteles a leltárállományt ellenőrizni. Elemi csapások esetén azonnal intézkedni, hogy a kárt azonnal elhárítsák. Figyelemmel kell kísérnie az ingatlanok állapotát, és megfelelő javításokat időben kell igényelnie. A gazdasági felügyelő hatáskörébe tartozik az egyházközség összes szerződéses viszonylatának ellenőrzése.

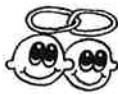
Családi események

Megszületett: április 13-án Máriaaligeti Bence és Vajnai Krisztina negyedik gyermeke, Réka.

A keresztség szentségében részesült: április 16-án Kenessey Emília, 17-én Csernyánszky Sára és Csernyánszky Ábel, húsvét vigiliáján dr. Rétháti Viktória és Kocsis Richárd, akik ez alkalommal részesültek a bérmálás szentségében is, és először vették magukhoz Urunk Szent Testét.

Örök hűséget esküdött egymásnak: április 8-án Bakonyvári László és Koós Eszter, 22-én Baranyai Imre és Zsuk Márta, 29-én Tar Péter és Vámosi Anikó.

Halottaink:

Juhász István (88), Sréter Imre (57), Nagy Adolf (69), Boros Istvánné (78), Dr. Szabó Ödönné (96), Dr. Nagy Jánosné (83), Bundy János (84).

Dr. Molnár Gábornak, a liturgikus munkacsoport vezetőjének édesapja, Dr. Molnár Ottó 78. élet- évében elhunyt. Lelkiüdvéért május 5-én 17 órakor mutat be szentmisét András atya. Adjon az Úr neki örök nyugodalmat.

A két számvizsgáló feladata negyedévenként ellenőrizni azt, hogy a pénztárkönyvbe beírt tételeknek megvan-e a hivatalos igazolása.

A feladatok ismertetése után a szavazás következett, a plébános úr jelöltjei nagy szavazattöbbséggel tisztségviselők lettek az alábbiak szerint: világi elnök: dr. Fejérdy Tamás, jegyző: Havasiné Zentai Edit, pénztáros: dr. Harmat Péter, gazdasági gondnok: Lasetzky Frigyes, gazdasági felügyelő: dr. Molnár Kálmán, a két számvizsgáló: Fábry Pál és Kollár Mihály.

A képviselőtestület két nagy területen munkálkodik, s így két bizottságot alkot. Az első a **lelkipásztorokodási bizottság**, amelynek mindannyian tagjai. Ez a bizottság hat munkacsoportot alkotva végzi munkáját. Minden munkacsoport vezetője a plébános által kijelölt és megbízott képviselő. A második a **gazdasági bizottság**. Ennek tagja az egyházi és a világi elnök, valamint a gazdasági gondnok, felügyelő és pénztáros mellett a két számvizsgáló. András atya ismertette a testülettel az általa megbízott munkacsoportok vezetőit. Eszerint a lelkipásztori bizottság liturgikus munkacsoportjának vezetője dr. Molnár Gábor (áldoztatás, asszisztencia) és Szokolczai Imréné (oltárdíszítés), a hitoktatási munkacsoporté Sütöri Ágnes, a családgyógyászati részének Mártonné dr. Raisz Ildikó, a Bécsi út 18. sz. alatti karitás helyiségben folyó munkának Udvardy László a vezetője, a sajtófelelős munkacsoporté Tarján Mária, az ökumenikusé dr. Szaszovszky József. A gazdasági bizottság két munkacsoportban dolgozik, a műszaki vezetője Lasetzky Frigyes, a gazdaságié dr. Molnár Kálmán.

Az alakuló ülést követő vasárnap a ½ 11-es szentmisén a képviselők ünnepélyesen esküt tettek, hogy életükkel és munkájukkal az egyházat, ezen belül egyházközségünket akarják szolgálni. A szentmise után a Szent Erzsébet hittanteremben vették át megbízó oklevelüket, majd a déli harangszót követő **Úrangyala** imádság után agapéval ért véget az ünnepi aktus. *H. Z. E.*

IGE-IDŐ

„Ezt mondja az Úr, Izrael Szentje és Teremtője: 'Rátok tartozik-e, hogy gyermekeim jövője felől kérdezzetek, vagy hogy meghatározzátok: mit tegyen a kezem?'” (Iz 45, 11)

Kedves testvérek, mindnyájan Isten gyermekei vagyunk, s ha kapunk tőle gyermekeket, azért kapjuk, hogy megtanítsuk őket minden széprejóra. Elsősorban mégis istenfélelemre és Isten szeretetére. Gondunkra bizza őket, hogy a szülői hivatásban kiteljesedjünk.

Ragaszkodnunk kell hozzájuk, de nem minden határon túl - el is kell tudnunk engedni őket. Ellenkező esetben kárt okozunk nekik és magunknak is. Minthogy nem látunk bele az Úr terveibe, nem tudhatjuk, gyermekünkkel mi a szándéka.

Szomorú dolog például, ha egy gyermek a szülei előtt hal meg, mert nem ez a természet rendje. De kétségbe vonhatjuk-e, hogy így teljesült Isten akarata? Mély fájdalomunk elegendő indok-e arra, hogy Istentől elforduljunk? Vagy ha gyermekünk megházasodik, vissza tudunk-e húzódni, és csak a háttérből segíteni őt? Tudomásul vesszük-e, hogy „elhagyja apját és anyját és házastársához ragaszkodik”?

Ha pedig papi/szerzetesi hivatás ébred benne, elfogadjuk-e, vagy próbáljuk mindenképpen lebeszélni róla? Tovább megyek: csak elfogadjuk ezt a szándékát, vagy vele együtt örülünk, hogy szorosabb kötelékben szolgálhatja Istent?

Saját életünkre nézvést is: mi akarunk rendelkezni vele? Beosztjuk minden percét, kiszámítunk minden tennivalót, s a váratlan eseményektől összezavarodunk? Vagy Istenre figyelve élünk? Követjük indításait akkor is, ha azok nem egyeznek a mi szándékunkkal, esetleg egészen meglepő irányt szabnak? Csupán szokásból imádkozzuk, hogy „legyen meg a te akaratod”, vagy komolyan gondoljuk?

Ne akarjuk meghatározni, Isten mit tegyen velünk, de figyeljünk arra, hogy amit tenni akar, annak ne legyünk gátjai!

Jüling Erika

Tiszteld Uradat – és testvéreid aggályait

Szabad-e enni a pogány áldozati állat húsból? Igen, ha nem keltesz megütközést vele. Ha attól kell tartani, hogy megütköznek rajta, inkább ne tedd. Az Apostolnak ezt a bölcs tanítását bátran alkalmazhatjuk templomi magatartásunkra is. A háború előtt nevelkedett nemzedék még nagyjából tudta-tudja a helyes viselkedést, és részben tovább is örökölte azt. Korunk lezser divatja azonban a templomban is teret hódít, pedig némely tiszteletlen viselkedésformánk bizony könnyen megzavarhatja testvéreink áhítatát.

Roppant mértékben terjed a zsebre vágott kéz. Még olyan is akad, aki kezét zsebébe dugva sorakozik fel áldozásra, előfordul, hogy valaki áldozás után térdre borulás helyett hátra dőlve, kezét zsebre vágva szemlélődik. Pedig remélhetőleg sokan tudjuk, hogy még egy főnök, egy orvos, egy idősebb ismerős, egyáltalán: bármely tiszteletet érdemlő személy jelenlétében illetlenség a zsebre vágott kéz. És az Ursten előtt?

Talán kevésbé bántó, de szintén helytelen a keresztbe tett láb. Bizalmas baráti társaságba illő, vizsga vagy mondjuk állásinterjú közben bizonyára senkinek nem jutna eszébe. Hiszen akitől bizonyos szempontból függök, az nem haver! És Akitől teljes egzisztenciám függ?

(Ismerjük el, különálló székeken ülve mentségünkre szolgálhat, hogy magas, kényelmetlen az ülés, és a keresztbe tett láb kiegyensúlyozottabb teszi testhelyzetünket. De a jó öreg padosorokban?)

Negyven-ötven évvel ezelőtt még térden állva áldoztunk az áldoztató rácsnál. Aztán következett a sorba állás, aztán a kézbe áldozás lehetősége. Sok formai engedményt tett az egyház, abban bízva, hogy ettől az Istennel való találkozás magasztos élménye nem változik. Ma már azonban sokan járás közben, látszólag mellékesen kapják be az Úr Testét. Nem megállva, az oltárra tekintve, legalább fejet hajtva, hanem csak úgy, minden méltóság nélkül – a Legméltóságosabbat.

Természetesen erősen bízunk benne, hogy az esetek többségében a látszat csal. De a viselkedésnek hamis látszatot sem szabad sugallnia. „... ügyeljétek, hogy szabadságotokkal az aggályosokat meg ne botránkoztatjátok.” (1Kor 8,9)

Szaszovszky József

Egyházközségünk rendszeres programjai

Miserend:

hétfő, csütörtök, szombat: 18⁰⁰
kedd, szerda, péntek: 6³⁰
elsöpénteken 18⁰⁰ is
vasárnap: 9⁰⁰, 10³⁰, 18⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt vagy után, és minden csütörtökön este ¾ 7-½ 8-ig.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján a szentmisék után.

Zsolozsma: péntek 7⁰⁰; vasárnap 17³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-i szentmisét.

Imaest: minden hónap harmadik hétfőjén a szentmise után, kb. 18³⁰-kor.

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573):
hétfőn és pénteken 10⁰⁰ – 12⁰⁰
kedden, szerdán és csütörtökön
16⁰⁰ – 18⁰⁰

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ – 19⁰⁰

Könyvtár (bejárat a plébánia udvaráról):
vasárnap 9⁰⁰ – 10³⁰

Teadélelőtt: minden hónap második vasárnapján a 9-es mise után a Szent Erzsébet teremben.

Nyugdíjasklub: minden héten kedden 10 órakor a Szent Margit teremben.

Kerámia szakkör gyermekeknek: minden héten csütörtökön du. 4-től ½ 6-ig a Szent István teremben.

*Szeretettel
köszöntjük az
édesanyákat!*

*Áldd meg édesanyám járását-kelését,
Áldd meg könnyhullatását, áldd meg
szenvedését!
Áldd meg imádságát, melyben el nem fárad,
Áldd meg két kezeddél az Édesanyámat!*

(Dsida Jenő)

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, Koncsosné
Jobbágy Éva, Szaszovszky József

Kiadja: Újlaki Sárlos Boldogasszony
Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Spányi András plébános

Májusi naptár

Májusban a hétköznapi esti szentmisék előtt ¾ 6-kor együtt imádkozzuk a loretói litániát.

1. H. Szent József, a munkás
3. Sze. Szent Fülöp és Jakab apostolok
7. V. Húsvét 4. vasárnapja, Jó Pásztor vasárnapja
14. V. Húsvét 5. vasárnapja
20. Szo. Nagymarosi ifjúsági találkozó
21. V. Húsvét 6. vasárnapja
22. H. Szent Rita
23. K. Boldog Apor Vilmos
24. Sze. Szűz Mária, keresztények segítsége
26. P. Néri Szent Fülöp
- 26-28.: Plébániai lelkigyakorlat Leányfalun
28. V. Uruk mennybemenetele

Hírek, hirdetések

▪ Plébániánk és templomunk **jubileumi lelkigyakorlata** május 26-tól 28-ig (péntek délutántól vasárnap délig) lesz Leányfalun. A lelkigyakorlat témája: *Közösség az Egyházban*, költsége kb. 6000 forint. Jelentkezni legkésőbb május 7-ig lehet a sekrestyében.

▪ **Pünkösdi kilenced:** május 26-tól (péntek) kezdődően kilenc napon keresztül az esti szentmisék után közös imával készülünk az ünnepre. Vasárnap (május 28-án) az esti szentmise előtt ½ 6-kor kezdődő vesperás lesz a pünkösdre készülő imádság.

▪ **A dél-gráci Feltámadt Krisztus plébánia** papja és hívei a pünkösöd utáni hétvégén látogatják meg egyházközségünket. Megkaptuk vendégeink 37 fős névsorát, így most már konkrétan be tudjuk osztani, ki kit lát vendégül június 10-én, szombaton vacsorára. A vendéglátók névsorából még négy vagy öt név hiányzik – kérek még néhány újlatit, jelentkezzenek telefonon vagy a májusi teázáson. Szaszovszky József T: 36-77-459

Musica Sacra Civitatis

Magyarul: egyházi zene a polgári világban. Április 21-én immár hetedik alkalommal rendezték meg ezzel a címmel a kerületi egyházi kórusok találkozóját. A Mórlic Gimnázium gyönyörű aulája és galériája ismét megtelt vendégekkel, szakértőkkel és persze az izgatott résztvevőkkel. Tavaly óta Lukin László emlékére rendezik meg ezt a színvonalas koncertet a lelkes szervezők Raduj Klára irányításával. A műsort Tarnai Katalin vezette a tőle megszokott odaadással és kedvességgel.

A dr. Mészárosné Hegedűs Zsuzsanna vezette egyesített kórus kezdetét követően a Palló Imre, a Máriaremetei Werner kórus majd a Rákócziánium Scholája után a mi Sárlos Boldogasszony Kórusunk lépett a dobogóra Tóth Miklós Zsolt vezényletével. A dobbal és triangulummal kísért különös hangulatú kora középkori Veni Sancte Spiritus után Lisznyai miséjéből szólalt meg a Kyrie és a Gloria Balázs Csaba orgonakíséretével. Mint emlékeztet, ezt a misét énekkarunk először a Magyar Szentek templomában adta elő tavaly nagy sikerrel. Kórusunk most is igyekezett kitenni magáért, s hogy ezúttal kissé halványabbra sikerült az előadás, annak okát a templomi akusztika hiányában kell leginkább keresnünk.

Az est második feléből különösen a Vox Clara kamarakórus érdemel említést, akik profi muzsikusként mindig hosszabb művet adnak elő. Szép és megrendítő volt hallani a Megmaradás kórus előadásában ifj. Buchner Antal: Október 6. című művét az aradi vértanúkról. Az utánpótlás fejlődéséről ismét a pasarétiek tanúskodtak: a Csibekórusnak és az Ifjúsági kórusnak örülhettünk.

Mindig nagy esemény az egyesített énekkar két záró éneke, melyet most Kollár Imre vezényelt. Befejezőként Haydn: Exultate Deo és Mozart: Ave Verum c. alkotását hallhatta az ünnepség közönsége. A hangversenyt, melyen számos közéleti ember vett részt – köztük dr. Balsai István képviselő úr –, kisebb fogadás és jó ízű beszélgetés zárta.